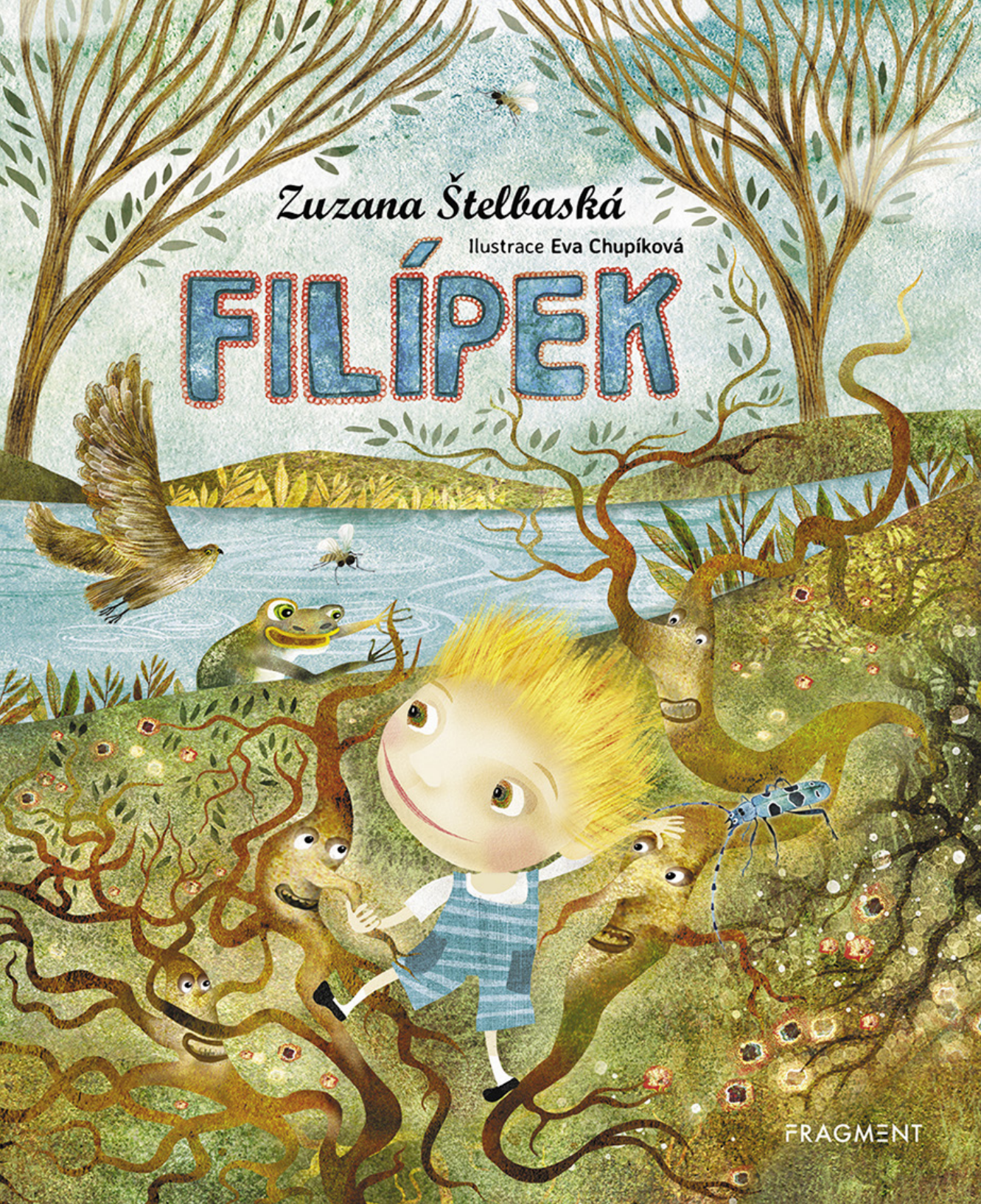




Zuzana Štelbaská

Ilustrace Eva Chupíková

FILÍPEK

FRAGMENT

Filípek

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Zuzana Štelbaská
Filípek – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2018

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS  **MEDIA a.s.**

Zuzana Štelbaská

FILÍPEK

Ilustrovala Eva Chupíková



FRAGMENT



© Zuzana Štelbaská, 2016

Illustrations © Eva Chupíková, 2016

Translation © Ol'ga Marčeková, 2018

ISBN tištěné verze 978-80-253-3925-1

ISBN e-knihy 978-80-253-4014-1 (1. zveřejnění, 2018)

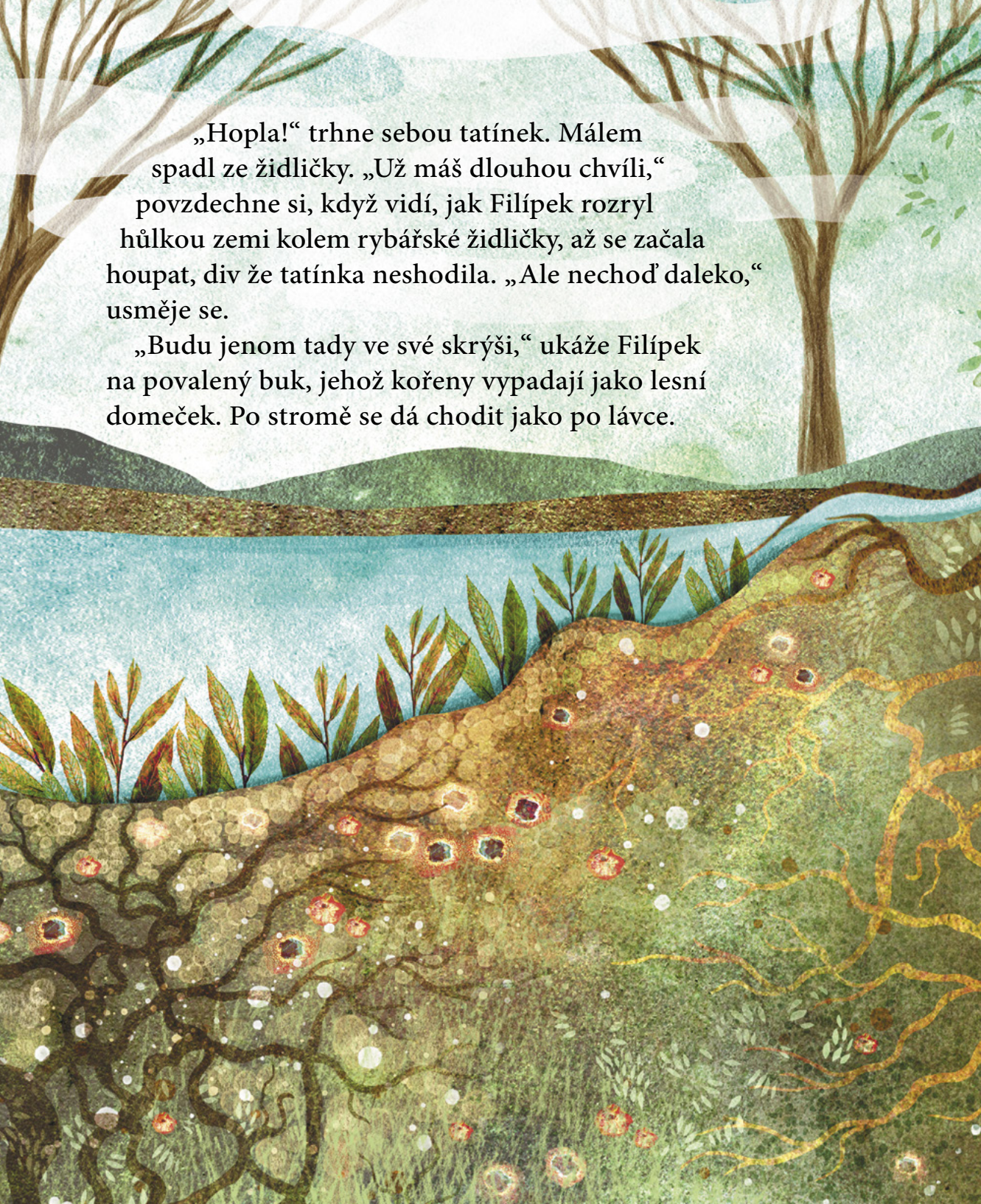
SKRÝŠ

Pomalounku, potichounku se šourají dvě chodidla po vlhké zemi. Vpředu jsou dvě malé ruce umazané od písku a hlíny. Mohlo by se zdát, že ve vysoké lesní trávě se skrývá zvíře. Snad vlk či rys. Jenomže ani jedno z toho není pravda.

Kuk! Nad trávou se objeví střapatá hlava s vlasy barvy pšenice, jež právě dozrává na poli. Pod vlasy vykukují dvě chytré oči, nos jako knoflíček a doširoka se usmívající ústa.

„Já jsem Filípek, lesní skřítek,“ zašeptá chlapec a po kolenou se přesune pod habr u jezera. Jeho tatínek tam má uložené udice, podběráky, tašku s jídlem pro ně a krabičky s pochoutkami pro ryby.

Táta dokáže celé hodiny sedět, číst nebo se dívat na hladinu jezera. Od brzkého jara do pozdního podzimu tráví každou volnou chvíli na rybách. Možná i z Filípka bude jednou rybář. Jen kdyby u toho nebylo potřeba tolik vysedávat! Filípek vydrží sedět jen chvíli. Pak ho vždy něco upoutá. Les je totiž plný nejzvláštnějších věcí a obyvatel.



„Hopla!“ trhne sebou tatínek. Málem spadl ze židličky. „Už máš dlouhou chvíli,“ povzdechne si, když vidí, jak Filípek rozryl hůlkou zemi kolem rybářské židličky, až se začala houpat, div že tatínka neshodila. „Ale nechoď daleko,“ usměje se.

„Budu jenom tady ve své skrýši,“ ukáže Filípek na povalený buk, jehož kořeny vypadají jako lesní domeček. Po stromě se dá chodit jako po látce.



A pod ním je dost místa na úkryt pro malého chlapce, který si tam může v suchu hrát, i kdyby venku pršelo.

Filípek má kromě táty i maminku, která ale na ryby nechodí. O mnoho víc času tráví na zahradě u domu spolu s Filípkovou starší sestrou Jitřenkou. Jitřenka je školačka. Je už velká, může sama navštěvovat spolužačky a chodit na procházky se svou psí kamarádkou Titi.

Do rodiny ještě patří Líza, kočka, kterou našla sestřička ještě jako malé koťátko. Jitřenka, Titi a Líza si nejraději hrají společně na zahradě, ale to je úplně jiný příběh. Filípek je má všechny moc rád, ale nejraději je s tatínkem v lese u jezera.

Dokud táta chytá ryby, Filípek si hraje na lesního skřítku. Les je jeho skrýš.

„Ententiky, bambuliky,“ ťuká Filípek hůlkou do suchých bukových kořenů. Rád si vymýšlí nová slova. Buk k němu natahuje kořenové ruce, vypadají jako malí skřítkové. „Bambulíček, Stromečíček, Trbola a Prďola,“ směje se Filípek, když dává skřítkům jména.

„Filípku, jdeme domů,“ volá na něj táta. Už se trochu setmělo a je nejvyšší čas se vrátit. Filípek svižně vstane, ale zamotá se do Prďoly a Trboly.

„Lechtáte mě, lechtáte,“ chichotá se. „Už mě pusťte,“ oprašuje si tričko od suché hlíny zachycené na kořenech. „Přijdeme sem i zítra. Víím to,“ řekne Filípek své skrýši. „Přeji ti dobrou noc, lese. Brzy tě zase navštívím.“